

व्युच्छिष्यन्-न्ती-ती, उच्छयिष्यन्-न्ती-ती, उचिच्छिषिष्यन्-न्ती-ती ;

— व्युच्छयमानः, व्युच्छयिष्यमाणः ;

¹व्युद्-व्युशौ-व्युशः ; — —

²व्युष्टः-ष्टम्-ष्टवान्-^Aव्युष्टा, व्युच्छितम्-तः-तवान्, उचिच्छिषितः-तवान् ;

उच्छः, उच्छः, उचिच्छिषुः, उचिच्छयिषुः ;

व्युच्छितव्यम्, व्युच्छयितव्यम्, उचिच्छिषितव्यम् ;

व्युच्छनीयम्, उच्छनीयम्, उचिच्छिषणीयम् ;

व्युच्छयम्, उच्छयम्, उचिच्छिष्यम् ;

ईषदुच्छः-दुरुच्छः-सूच्छः ; — —

व्युच्छयमानः, उच्छयमानः, उचिच्छिष्यमाणः ;

उच्छः, उच्छः, उचिच्छिषः ;

उच्छितुम्, व्युच्छयितुम्, उचिच्छिषितुम् ;

^{B3}उष्टिः-उच्छा⁴, व्युच्छना, उचिच्छिषा, उचिच्छयिषा ;

उच्छनम्, उच्छनम्, उचिच्छिषणम् ;

उच्छित्वा, उच्छयित्वा, उचिच्छिषित्वा ;

व्युच्छय, व्युच्छय, व्युचिच्छिष्य ;

उच्छम् २, } उच्छम् २, } उचिच्छिषम् २ ; }

उच्छित्वा २, } उच्छयित्वा २, } उचिच्छिषित्वा २. }

(99) “उच्छी विवासे” (VI-तुदादिः-1295-सक. सेट्-पर.)

‘शशपोरुच्छतीत्युच्छे स्वरभेदाद् द्विरुच्यते । उच्छतीति विवासे स्यात्
इदितोऽनिदितस्तयोः ॥’ (श्लो-55) इति देवः ।

1. ‘च्छ्वोः शङ्—’ (6-3-19) इति शः । पदान्ते ‘व्रश्च—’ (8-2-36) इत्यादिना षत्वे जर्त्वे च रूपम् ।
2. ‘श्रीदितो निष्ठायाम्’ (7-2-14) इति इद् न । ‘व्रश्चभ्रस्ज—’ (8-2-36) इति षत्वम् ।
3. बाहुलकात् क्तिन् । षत्वम् । ‘व्युष्टिः फले समृद्धौ च’ इत्यमरः ।
4. ‘गुरोश्च हलः’ (3-3-103) इति अप्रत्ययः ।
- A. ‘रजन्यां व्युष्टायामुषसि जनयामास तनयम् ।’ इति क्षीरतरङ्गिण्यामुपातः श्लोकः ।
- B. “अहूर्णचिताः परिमूर्च्छितव्रताः स्फूर्णमिया अप्रयुशः कृतोच्छनाः । भजन्ति यां व्युष्टिमतोऽपि भूयसीं ध्रजन्ति यत् ध्रज्जनमात्रतो जनाः ॥” धा. का. 1-29.